

teh 10tih letih, odkar nas zastopajo večidelj sami liberalni dohtarji in liberalna mestna gospoda? Kdo ne strmi, ako pogleda v davkarsko knjižico, in vidi, kako naglo so davki rasli? Liberalni poslanci so nam delali postave, po katerih je mogla štibra rasti. Ne vpraša se, kako kmets-kemu ljudstvu presilne davke zmanjšati, težavni stan mu zljajšati, marveč od leta do leta se nakladajo kmetom višje plačila, liberalni poslanci pa ne vprašajo, ali bomo tudi mogli težko butaro nositi, in ali je res vseh stroškov tudi treba, ali bi se ne bi mnogo, mnogo nepotrebnih stvari lahko odpravilo? Naš težavni stan se je začel od tiste dōbe sem, ko so liberalci začeli vladati v deželnem in državnem zboru. Kmetje, kje imate tedaj pamet, da se daste za nos voditi liberalnim dohtarjem, pisacem in študentom! da jim prikimavate, kadar vam oni kandidata izbirajo! To se pravi lisico v kurjak in mačko k bōhu spuščati! Mar nič ne vidite, kako nam brezverni gospodini po vseh krajih zopet same dohtarje in druge liberalce za poslance nasvetujejo? Ako ti zmagajo, gorjé nam in nesrečni naši domovini!

(Konec sledi.)

Za poduk in kratek čas.

Liberalnim kmetom.*)

(Pesem je bila namenjena volilcem 4. septembra l. 1871, posebno Mariborskega in Breškega okraja. Razglašamo jo zdaj, ker mislimo, da bo ravno tako dobro služila ko tačas.)

Kdaj, moj dragi kmečki stan!
Se tebi bo zasvital dan?
Kdaj, kmet! se ti rodila zarja,
Da človek boš, ne konj sleparja?
Kdaj vendar pride doba zlata,
Da se odpró ti uma vrata?
Alj vedno hočeš trep zabiti
In liberalcem osel biti?

Alj ni sramotno, da je kmet
Za dom zaspan, za tujca vnet?
Ga likaj, uči, prosí, svári,
Vse bob je v steno! Oslepari
Nemškutar ga za polič vina,
Da mu izda svoj dom in sina;
Zató že čuk in netopiri
Pojó mu: „brat! ne hod' po žiri!“

*) Liberalni kmetje so tisti, kateri z liberalni zoper vero in svojo domovino glasujejo in tako izdajajo svoj mili narod. Ta pesmica torej naj ne bo v razžaljenje nobenemu, hotel sem le oči odprti tistim, ki v svoji slepoti pametnih mož ne poslušajo in za liberalne nemčurje glasujejo. Narodnih volilcev pa pesmica ne zadeva, ampak tem poštenjakom bodi vsa hvala in slava!
Pisatelj.

„Slovenski kmet povsod slovi,“
So govorili svoje dni;
Alj zdaj ga vsak slepar ožuli,
Po gerbi žge, mu láse puli,
Osreĵa kri nemškutar pije,
Lahon ga pa za uhe bije.
Alj ni za kmečki stan sramota,
Da ž njim pometa Iškarjota?

Junak je kmet slovenski bil
In bistre glave se čistil;
Alj zdaj mu srce v blače skoči,
Če le nemčur okó potoči;
S pečenko ga gosti gospóda,
Doma kosti sirota glóda,
V zahvalo še nemčur zabavlja
In „dummer Bauer“ ga pozdravlja.

Ti kmetič praviš: „sim kristjan!“
Držiš pa ž njim, ki je pesjan;
Zdaj vedeš se po veri turski,
Zdaj vklanjaš spaki se nemčurski;
Oblizeš danes vse svetnike,
Alj jutre moliš spet malike
In zapustiš Boga — Gospoda;
Alj nisi tákov kmet prismoda?

Se báhaš rad: „Slovenci smo!“
Nemčurju ližeš pa petó;
Prisegaš z desno majki Slavi,
Z levico biješ jo po glavi;
Z nasprotniki psováje lajaš,
Svoj rod pa trinogom izdajaš;
Alj misliš res, da domovina
Ni vredna več, ko čašo vina?

Moj kmečki brat! poglej okrog,
Alj je že videl zemlje krog,
Da volil bi nemčur Slovence?
In ti pa vsac'ga pritepenca
Objameš, da izda deželo,
Tvoj mili dom in bratov selo;
Oh, kje je še beseda taka
Popisat' takega bedaka!

Lesjak le enkrat gre na led,
Tud zajček zmede loveem sled;
Le kmet ne vidi, kje je zmota
In kje resnice, slave pota;
Ponosno kima, kima, kine,
Iz ust mu pa nemškutar šine.
Zastonj se zdaj za uhom praska,
Nazaj ni več oddan'ga glaska.

„Voliti mašnikov nikdar!“
Tako veleva ti slepar.
Pa ni le mašnik stal kot skala,
Da damovina ni propala?
Le ou tvoj jezik je ohranil,
Svetinje majke Slave branil;

Le njemu srce, vest odkrivaš, —
In zdaj ga s trupom psovk polivaš!

Prevdari brat! moj zlati svēt:
Kdo je pšenica, kdo pa snet?
Kjer vere ni, tam ni poštenja,
Kjer ni Bogá, tam ni življenja;
Je tvoj poslanec zver nemčurna,
Bo tud' postava hudourná.
Zato si voli poštenjaka,
Nikdar brezvernega lesjaka!

„Kaj tebi mar“? poreče kdo,
„Vsaj mi volilci prosti smo“!
Res prosti ste; alj národ joka,
Da bridkosti srcé mu poka;
Otroci bodo vas rotili,
Unuki z Vami norec brili,
Da ste ves blagor jim požrli
In národ svoj na meh odrli.

„Boš držal jezik za zobmi!“
Mi liberalec zarohni.
Na to ne morem druž'ga reči,
Kakor: „le hitro hlače sleci,
Obleci janjko!“ kajti babo
Ne bo nobeden sodil slabo;
Akó pa mož svoj rod izdaja,
Naj vsaki pes na njega laja!

J. V.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V nekterih deželah so volitve v državni zbor že razpisane. Pri nas na Štajerskem volijo:

Kmetske občine 20. oktobra,
mesta in trgi 23. „
trgovinske kamore 27. oktobra
veliki posestniki 28. „

Na Kranjskem so volitve po istem redu: 16. 23. 24. in 30. oktobra; na Istrijskem: 9. 15. 18. 19. okt.; na Goriškem: 9. 15. 16. 23. okt.; v Trstu 10. 13. 16. in trgov. kamora 20. okt. Na Českem: 13. 20. 25. 29. okt.; na Moravskem: 20. 22. 24. 27. okt.; Na Koroškem so volitve: 13. 18. 23. 25. okt. Slovenska kandidata za Koroško sta: č. g. A. Einspieler, deželni poslanec, in g. Vigele, posestnik.

Za mesta in trge Celjskega okraja oglašil se je kot nasprotni, t. j. nemškutarski kandidat, nebodigatreba, dr. Rih. Foregger, advokat na Dunaji. Njega se menda g. dr. Prus posebno ustrašil ne bo?

Prav lepo pa prosimo pri tej priliki še enkrat vse prijatelje in domoročce, da naj nikjer ne pozabijo pregledati volilnih izpiskov in ne zamudijo časa reklamcije, če je kdo, ki volilno pravico ima, v zapisniku morda izpuščen bil. — Nagovarjajte ljudi, pridno se udele-

žiti volitev volilnih mož. Kakoršni so ti, takošne bodo volitve. —

Osredni odbor pravne stranke v Gradcu je razglasil kandidate za kmetske občine, večjidel deželne poslance: dva zlahtnika, dva duhovna in dva kmetijska posesnika.

Kandidate za Slovensko Štajersko razglašala osredni odbor v Mariboru na prvem mestu današnjega lista. Treba tedaj z vso močjo delati, da zmagamo.

17. t. m. je prišel ital. kralj na Dunaj razstave gledat, potem obišče svojega zaveznika, nemškega cesarja, kateri pride v polovici oktobra k razstavi na Dunaj. — Obema je pa ravno zdaj hudo napredel nekdanji ital. ministerski prvosednik, general Lamarmora, ki je razodel v posebni knjigi vsa tajna pisma, poročila, telegrame itd. med Bismarkom, italijanskimi poročniki in Napoleonom pred strašno vojsko l. 1866. Iz teh pisem je vsemu svetu zdaj odkrito, da je Bismark krvavi boj med Avstrijo in Prusko nalašč navozljal, ker je hotel Avstrijo potolči in z Nemčije izrinoti — začasno, dokler je popolno pogoltnoti še ne more. V ta namen je naščuval ital. vlado, da stavi Avstriji predlog, prodati jej Benečansko do Soče, sčasoma tudi italijanski del Tirolskega. Ker je vedel, da Avstrija v to ne privoli, je hujskal Bismark Italijana: hajd! udri na Avstrijo! — In da ložej našo armado zmaga, osnoval je punt magjarskih Košutjancev, je obetal Napoleonu kos nemške dežele, da ostane pri miru, je skušal podkupiti graničarske polke na ital. bojišču. — Vse to smo povedli zato, da naši bralci vidijo, kaj da ubogo Avstrijo čaka, če bodo še dalje pri nas rogovillili in zvonec nosili — liberalni Prusaki! Bismark še s svojim pogubnim načrtom ni pri konci! Nemčija do jadranskega morja! to mu po glavi roji.

Iz Hrvaškega se čuje, da bode g. Mažuranič za bana postavljen in da ga je volja, častno službo prevzeti.

Vnenje države. Francozi so se rešili nemških pikelhavb, ker so vso vojno odškodnino izplačali. Če ne bodo liberalni republikanci zmešujav delali, utegne lepa Francija v kratkem času popolnoma okrevati.

Razne stvari.

(V pojasnjenje.) V poslednji, 37. številki „Gospodarja“ se je vrnila nam prav neljuba pomota. Namestnik naš je namreč dobil iz Šmarske dekanije poročilo, da dohaja tje 52 iztisov „Tednika.“ Ob enem se mu je poročalo iz neke druge dekanije, da „neki fajmošter 6 Tednikov med svoje farmane razdeliva.“ Pomota je torej bila, da se ni oboje poročilo bolj razložilo in jasneje povedalo, da omenjeni razširjevalec „Tednika“ ni v Šmarskeji dekaniji. S tem naj se gos-